

Yaz, yarat, qələmindən dürdanələr saçılınsın, Əsrlər gizlicində bağlı sirlər açılınsın

Hüseyin Kürdoğlu - 90

Məcnun varisiyəm, Kərəm simsarı,
Mənim çəkdiyimi el çəkə bilməz.
Hicranın bir anlıq müsibətini
Gün nədir, ay nədir, il çəkə bilməz.

Ədalət, mərhəmət xülyadır, xülya,
Səadət deyilən bir dadlı rəya.
Gör necə dünyadır düşdüyüm dünyaya,
Qarışqa yükünü fil çəkə bilməz.

Qarışıb yalana, seçilmir doğru,
Baxışlar möhtəkir, ürəklər oğru.
Kimin ki, eşq ilə yanmasa bağı
Sevda rübabına tel çəkə bilməz.

Baxtım gah bəm olur, gah orta, gah zil,
Hər üç məqamda da sızlayır könül.
Ağıl kamil olsa al eyləməz dil,
Ağlın bəlasını dil çəkə bilməz.

Tanrı kainatda, sən yerdə təksən,
Acı taleyimə şirin diləksən.
Şeytan məskənində yalnız mələksən,
Kürdoğlu hüsnündən əl çəkə bilməz.

QOY BAXIM, EY GÖZ YAŞIM

(Bir şəklin önündə)

Qoy baxım, ey göz yaşım, doğma diyar şəklinə,
Ağ gədikdə saçım tək işıqlı qar şəklinə.
Nə zamandır qan ağlar o çaylar, o çeşmələr,
Tanrı dönüb baxır mı qanlı bahar şəklinə?

Şərim pərvaz eyləsin Qarabağ göylərinə,
Qatışsın durnaların qatar-qatar şəklinə.
Kor olaydı gözlərim kaş baxa bilməyəydim,
Gözəl Qırxqızım təkni niskilli yar şəklinə.

Köksündən yaralanmış vüqarlı qəhrəmandır,
Can verib rəssam əli bu xan çinar şəklinə.
Qan aparən bir əsgər son nəfəsdə boylanır,
Sal qayada çəkdiyi qəmli nigar şəklinə.

Şuşanın qayaları ekran açmış elə bil,
Od vurulmuş evlərin yanar-yanar şəklinə.
Bu tablonun önündə söykənmişəm divara,
Heyrətimdən dönmüşəm köhnə divar şəklinə.

BİR PARÇA ÇÖRƏK

Bir parça çörəkdən yana atəşlərə yandıq,
Dünya bizi xar eylədi, dövrəndən usandıq.
Dağ çayları tək sərsəri sellərlə bulandıq
Bir parça çörəkdən yana.

Söz düşdü kəsərdən və dəyərdən, paxır oldu,
Rütbəylə ucalmışlara aləm axur oldu.
Dünya gözümdə sona yetdi, axır oldu,
Bir parça çörəkdən yana.

Qoymuş qumara yurdumuzu qorxulu başlar,
Əlxərci umur boş qafalardan dolu başlar.
Düşmüş ayağa boynu bükülmüş ulu başlar,
Bir parça çörəkdən yana.

Hər yan bazar olduqca ədalət də satıldı,
İsmət də, şərəfət də, məhəbbət də satıldı.
Heyhat! Ucuz mal kimi qeyrət də satıldı,
Bir parça çörəkdən yana.

SEVGİLƏNMİŞƏM

Mən ki Məcnun varisiyəm, səhraya sevgilənmişəm,
Xumar gözlü, bulud saçlı Leylaya sevgilənmişəm.
Eşqimin hicran gözü qətrə-qətrə qan ağladı,
Hər qətrəsi bir dəryadır, dəryaya sevgilənmişəm.

Ayım-günüm üzündədir, gözündədir gülçöhrəmin,
Bundan yana həm günəşə, həm aya sevgilənmişəm.
Elə bil ki, həzin səsi bir bulağın laylasıdı,
Körpələtdi bu səs mənə, laylaya sevgilənmişəm.

Qısqanclarım, xəbislərim surətpərəst deyir desin,
Xoşbəxtəm ki, mən bir mələksimaya sevgilənmişəm.
Göz açdığım gündən bəri axtardığım tapılmadı,
Həqiqət bir xülya imiş, xülyaya sevgilənmişəm.

Yer üzünün hər yerinə qan saçılır zaman-zaman,
Üz tutub ulu dərgaha, səmaya sevgilənmişəm.
Nazəndələr cəfasından usanmışdım Kürdoğluta,
O sənəmin gözündəki dünyaya sevgilənmişəm.

ÇAĞIRIR QARABAĞ, ÇAĞIRIR LAÇIN

Düşməni əlindədir aman yerimiz,
Dağların əhvalı pozulu qalmış.
Bağ-bağat doğranıb, evlər talanıb,
Yerində kötüyü, özülü qalmış.

Qonşu xain imiş kökdən, mayadan,
Uzaqdır insafdan, abır-həyadan.
Vurublar çobanı aşıb qayadan,
Yal-yamac qoyunlu-quzulu qalmış.

Yadıma düşdükcə Məcnun bulağı,
Yüz yerdən qan verir sinəmin dağı.
Yaxşı ki dağların əzəlki çağı
Şeir dəftərimdə yazılı qalmış.

Dağlar haraylayır xilaskarını,
Ana ər oğlunu, gəlin yarını.
Tutublar atəşə toy mağarını,
Şərab qədəhlərdə süzülü qalmış.

Cocuqlar qərq olub sellənən çaya,
Qalxıb şivən səsi ulduza, aya.
Dərdli bir şairi Damcılı qaya,
Orda qan ağlayan Füzuli qalmış.

Nə zaman açılar tilsimli dünyın,
Qismətim olarmı gözlədiyim gün.
Yüzün yarısını keçən ömrümün
Elə bil dağlarda yüz ili qalmış.

Deməyin ağarib saqqalın-saçın,
Çağırır Qarabağ, çağırır Laçın.
Kəsməyin yolumu, qabaqdan qaçın,
Gülləm qatarında düzülü qalmış.

Qoca Kürdoğlunu bir əsgər sayın,
Mən dura bilmərəm arın-ərxayın.
Vurulsam, qəbrimə yer axtarmayın,
Bir şəhid məzarı qazılı qalmış.

1992

ƏLLİDƏN YÜZƏ SARI

Müqəddəs bir yuvanın sonbeşik balasısan,
Ay istəklə qardeşim, əzizim, Şirindilim!
Sən arzu zirvəsində bir qeyrət qalasısan,

Yox olur sən gələndə hər dərdim, hər nisgilim,
Ay istəklə qardeşim, əzizim, Şirindilim!

Ayaq tutub, dil açdın uca dağlar başında,
Pozulmaz izlərin var torpağında, daşında.
Dağ deyib ah çəkirsən bu gün əlli yaşında,
Bu həsrətə bağrımız doğranır dilim-dilim,
Ay istəklə qardeşim, əzizim, Şirindilim!

Yetişsin muradına bu mələk qızların,
Ətir saçan güllərin, nur saçan ulduzların.
Qayıqların altında bir dağdır umuzların,
İftixarla söylə ki, açıb üç qızıl gülüm,
Ay istəklə qardeşim, əzizim, Şirindilim!

Yaz, yarat, qələmindən dürdanələr saçılınsın,
Əsrlər gizlicində bağlı sirlər açılınsın.
Pas tutmuş ehkamların daş-divarı uçulsun,
Mən də qoca yaşım da baxım, sevinim, gülüm,
Ay istəklə qardeşim, əzizim, Şirindilim!

Aç demir qəfəsləri, kitablara qanad ver,
Yaralı fikirlərə loğman kimi nicat ver.
Qoyma solub-sarala, sözə abi-həyat ver.
Ağrı-acıların da qoy itsin ilim-ilim,
Ay istəklə qardeşim, əzizim, Şirindilim!

Atamızın alnı tək alnında qürur görüm,
Ürəyində məhəbbət, gözlərində nur görüm.
Məcnun bulağı kimi səsinə də gur görüm,
Fərəhlənir sənənlə hər günüm, ayım, ilim,
Ay istəklə qardeşim, əzizim, Şirindilim!

Düşmənin dalısınca sən də şöhrətin, şanın,
Dağların vüqarıdır mərdənlik nişanın.
Ucaldırsan adını babamız Alışanın,
Ləyaqət budur dedin: ulular qədri bilim,
Ay istəklə qardeşim, əzizim, Şirindilim!

Əllidən yüzə sarı yolların hamar olsun,
Bar versin diləklərin, Tanrı sənə yar olsun.
Yüz il sonra saçların mənəimki tək qar olsun.
O gün nura qərq olar əbədiyyət mənzilim,
Ay istəklə qardeşim, əzizim, Şirindilim!

***

Şah dağından göndərmişdi bir sənəm,
Ək demişdi təzə bağa bənövşə.
Su verdikcə körpə kimi oxşadım,
İsinmədi bu torpağa bənövşə.

Yarpaqlanıb əvvəl açdı gözünü,
Gördü Xəzər sahilində özünü.
Görəmmədi o gözəlin üzünü
Bənəyirdi yad qonağa bənövşə.

Şah dağından bəyaz sular axardı,
Gədiklərdə ildırımlar çaxardı
Yarpaq altından gizli-gizli baxardı,
Mavi gözə, gül yanağa bənövşə.

Qayaların daldasında açardı,
Durna gəlib qatar-qatar keçərdi,
Yaxalarda mavi şölə saçardı,
Yaraşardı ağ buxağa bənövşə.

Gözlərimdə bu gen dünya daraldı,
Xəyalımı boran aldı, qaraldı.
Kürdoğluta o da soldu-saraldı
Həsrət qalıb uca dağa bənövşə.

***

Möhlet ver, ey ölüm, möhlet ver hələ,
Barı bir neçə il doyunca yazım.
Barsız şairləri gətir əvvələ,
Nəğməylə doludur sinəmdə sazım.

Yazmaq mümkün olsa torpağın altda,
Bircə gün qalmaram belə həyatda.
Onsuz da həmişə həndəvərdəsən,

Salma sevgilimi vaxtsız dərde sən.
Möhlet ver bir az da, bir az da yazım,

Yaza bilməyəndə atım qələmi,
Gedib məzarımı mən özüm qazım.
Göz dikir əlimə bu söz ələmi,
Qayıt bu qapıdan, qoy hələ yazım!

***

Hər yetənə sirmim açma,
Tanıtma hər dilə məni.
Mən dünyanın dərd oğluyam,
Qorxutma dərd ilə məni.

Bulaqlar göz yaşım olsun,
Ulduzlar sirdaşım olsun.
Xəyalın yoldaşım olsun
Yola sal mərd ilə məni.

Kürdoğlunun ər dili var.
Nəğməsinin tər dili var
Gözlərində şər dili var
Öyrətmə şər dilə məni,
Qorxutma dərd ilə məni.

***

Bu dağdan küsdü kəkiyim,
Çağırıdım, daşa gəlmədi.
Saz götürdüm, nəğmə qoşdum,
Avazım xoşa gəlmədi.

Həsrəti bağrımı dəldi,
Eşitdi, nazlanıb güldü
Gələndə də yalnız gəldi,
Könüllümlə qoşa gəlmədi.

Kürdoğludan qaçan mələk,
Gözümdə qalsın mı dilək?
Baş ağardı Şahdağitək
Bir arzum başa gəlmədi.

***

İnsafdırmı şəh incisi düzüldü
Həm qızılgül, həm də alağ üstünə?!

Qoşa gələr ifritə də, mələk də,
Dağ döşündə büllur bulaq üstünə.

Yad sözüylə niyə qırdın könlümü,
Dağ olurkən, su tökdün yağ üstünə.

Gözlərinə pərvanəydi xəyalım,
Küsdürmüşən, gəlməz çiray üstünə.

Mən baxanda döndərirən üzünü,
Dağ çəkirsən çəkdiyin dağ üstünə.

Xəzəl üstə şeir yazıb yolladım
Gözüm yaş damdı varaq üstünə.

Doqqazını neçin döydü Kürdoğlu,
İtlər gəldi vaxtsız qonaq üstünə.

***

Şuşa yoxuşunun yeddi qat yolu,
Bəlkə elə budur kainat yolu?
Tarixdən soruşsan söylər ki, bu yol
Həm Qırat yoluymuş, həm Bozat yolu.

İblis caynağını atıb dörd yana,
Kəsilib dağların bu həyat yolu.
Dönüb qan yoluna, ölüm yoluna
Dünyaya səs salan müğamat yolu.

Tikanlar bitirir yad ləpirindən,
Min bir yaylağımın öz elat yolu.
Əl çatmaz, ün yetməz yeddi qat yolu.

Şuşa yoxuşunun yeddi qat yolu.
Ey Tanrı, nə zaman açılar bu yol,
Özün imdada yet, özün kömək ol!

